

Пазенок А.С.

к.ю.н.

Юридичний інститут

Національний авіаційний університет, м. Київ

Кулик В.О.

аспірант Ради по вивченню

продуктивних сил України НАН України, м. Київ

АДАПТАЦІЯ КОНКУРЕНТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Адаптацію законодавства України до права Європейського Союзу відповідно до ст. 8 Закону України «Про основи національної безпеки України» віднесено до основних напрямків державної політики з питань національної безпеки України. Визнання Європейським Союзом у Лісабонському договорі «європейської політики сусідства» як специфічного напрямку співробітництва передбачає встановлення «привілейованих відносин» з державами-сусідами, що також вимагатиме особливих зусиль для вивчення прецедентної практики Суду ЄС.

Законом України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18 березня 2004 р.» № 1629-IV (із змінами, внесеними згідно із Законом № 852-VI від 14.01.2009) передбачено необхідність приведення законодавства України відповідність з «*acquis communautaire*» – доробком Співтовариства, який серед інших актів передбачає приведення у відповідність законодавства України і з рішеннями Суду Європейського Союзу. У ст. 51 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та Європейськими Співтовариствами та їх державами членами від 16 червня 1994 р. серед пріоритетних напрямків адаптації визначено такі сфери: фінансові послуги, правила конкуренції, законодавство про компанії, захист прав споживачів та ін., які поряд з положеннями установчих договорів та актів вторинного права регулюються рішеннями Суду Європейського Союзу.

Головною метою створення Європейського Співтовариства було встановлення Спільного ринку членів-держав ЄС. Досягнення цієї мети передбачало наступні завдання: створення внутрішнього ринку, що характеризується скасуванням між державами — членами ЄС будь-яких перешкод вільному пересуванню товарів, осіб, послуг та капіталу; забезпечення системи справедливої конкуренції між державами-членами ЄС; проведення спільної комерційної політики.

Серед засобів вирішення цих завдань центральне місце належить законодавству Співтовариства про конкуренцію — конкурентному праву ЄС .

Конкурентне право - це сукупність норм, що забороняють:

- 1) зловживання корпораціями своїм домінуючим становищем на ринку;
- 2) дії підприємств та компаній, спрямовані на усунення чи послаблення конкурентів, демпінг;
- 3) дискримінацію малого та середнього бізнесу;

- 4) антиконкурентні угоди між суб'єктами підприємницької діяльності (узгоджені дії створення концентрації передусім через злиття, набуття контролю одним суб'єктом підприємництва над іншим);
- 5) надання державної допомоги (субсидування виробництва), яка спотворює конкуренцію.

Необхідно підкреслити, що стаття 49 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і ЄС містить зобов'язання про те, що сторони повинні працювати над усуненням перешкод на шляху конкуренції та усувати державне втручання у діяльність приватних підприємств. Але, на жаль, протягом останніх 10 років не було зареєстроване поліпшення в рейтингу конкурентоспроможності України. Тому посилення спроможності конкурентної політики та законодавства є наріжним каменем для забезпечення вільного економічного розвитку та посилення співробітництва України та ЄС.

Література

1. Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.
2. Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 29. – Ст. 367.
3. Див.: Голос України. – 2001. – № 37. – 27 лютого; Офіційний вісник України. – 2001. – № 7. – Стор. 51. – Ст. 260.
4. Европейский Союз. Основополагающие акты в редакции Лиссабонского договора с комментариями. – М.: ИНФРА – М., 2010. – 698 с.
5. Кібенко О. Право товариств (company law): порівняльно-правовий аналіз acquis Європейського Союзу та законодавства України / О. Кібенко, А. Пендак Сарбах. – К.: Юстиніан, 2006. – 496 с.
6. Кравчук І. Контроль правотворчого процесу з метою адаптації права України до права ЄС / І. Кравчук // Право України. – 2005. – № 4. – С. 75–77.
7. Луць Л.А. Європейські міждержавні правові системи та проблеми інтеграції з ними правової системи України (теоретичні аспекти) / Л.А. Луць. – К. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2003. – 304 с.
8. Муравйов В. Гармонізація законодавства як феномен Європейської інтеграції / Віктор Муравйов // Український правовий часопис. – 2003. – Вип. 2 (7). – С. 3–23.
9. Осетинський А. Сучасні аспекти інституційного забезпечення касаційного перегляду судових рішень та єдності правозастосування у національних судових системах країн ЄС / А. Осетинський // Право України. – 2007. – № 5. – С. 7–14.
10. Офіційний вісник України. – 2006. – № 24. – Ст. 1794.
11. Плетньова О. Особливості адаптації конкурентного законодавства України до законодавства Європейського Союзу / О. Плетньова // Право України. – 2007. – № 10. – С. 70–72.
12. Сюр Н.В. Правова інтеграція України до Європейського Союзу: теоретико-правове дослідження: дис. канд. юрид. наук: спеціальність 12.00.01 / Наталя Вікторівна Сюр. – К.: Київський національний університет внутрішніх справ, 2006. – 183 с.